

25 ✓

גבעת-חיים

עלון פנימי

הקיבוץ המאוחד

עלון 1001

יום ד' ט"ו בסיוון תשל"ג
15 ביוני 1973

ב ח ג ה ב י כ ו ר י ם

החגיגה היתה מוצלחת ונחמדה. ולמה שלא תהיה כזאת? מזג האוויר אביבי ונעים, השדה קרוב מאד בתוך הנוף של סביבתנו ולכן כולם משתתפים והמוני הילדים שלנו בכל הגילים - כל אלה הנם גורמים חיוביים, שחקנים מצליחים מראש בהצגה הזאת, שהיא הצגה יפה ומפורחת שחוזרת אלינו שנה שנה. כמובן בתנאי, שאחרי הקלעים פעיל צוות מסור ומכין, מארגן, דואג למוסיקה, לשירה, לריקודים ולקריאות, צוות שיוודע לנצל את הנחונים הטבעיים הנעימים של החג - ואכן צוות כזה פעל.

בתהלוכת הענפים משתתפים כולם, או כמעט כולם, החל מילדי הגנים ועד לענפים בעלי המכו-נות המשוכללות ביותר. ואשר לענפי החקלאות - בולט המיכון המתקדם ברוב הענפים. הפרדס הפגין שוב את המיכלזונים שלו, אבל בפרס הראשון זכה ענף הרפח (זזה באמת הגיע לו) שכנה דגם של מכוון החליבה החדש ובו הכל מסתובב מסתובב ורק הרפתן החולב אינו מסתובב. היה מה לראות כחגיגה זו ורק גאלה אחת מנקרת במוחי: איפה נשארו הפעם "ענף הענפים" "ביכורי הביכורים" פרי הפיריון" - התינוקות שנולדו לנו ולהוריהם בשנה האחרונה?

בחלק המסיים התקיימו משחקים לילדים, תחרויות היתוליות ותחרויות ספורטיביות למיניהן ועד למשיכת חבל בין ילדי הגנים לבין מחנכותיהן "אחרון אחרון הביב" תחרות מתוחה עד מאד, בה מנצחים להפתעה כולנו תמיד הילדים!

כמו בכל הקיבוצים גם אצלנו חג הביכורים הפך ל"חג הביכורים" וכמו תמיד זרם מאות האור-חים זורם אלינו משעות שלפני הצהריים וכולנו התרגלנו לכך במשך שנים רבות. רק סידור הע-בודה והנהלת המטבח מתעלמים מעובדות חיים אלה ולא דואגים מראש להגבורה של צוותות במטבח ובחדר האוכל ולכמויות אוכל מספיקות - והחוצאות כמובן לא מאחרות לבוא. האם זה מחוייב המציאות והולם אותנו בשנת 1973?

אח שמחת החג לא הצליחו להשביט.

א.ג.

למיכל אפרח

כ ה ל ח י ן

לאיור ספרך העשירי. המשך עבודה פריה מאחלים כל חברי המשק.

ברכות - לנחמה יוגב

עם שובה למשק אחרי שנת גיוס בקיבוץ אילות.

ברכות חמות

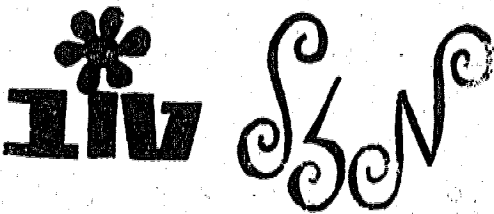
לבלומה ואפרים מאירי

להולדת הנכד - הבן הבכור ללאה

לצילה ולחיים בן-צבי

למימי ולבני ביחה

להולדת הנכדה בת לצביה ולזכריה במרום הגולן

ללינה ולמרדכי סגל ובני משפחתם

לנשואי נעמי עב"ל יהודה

בקיבוץ גדות

לקלרה וליצחק המאירי

לנשואי ישראל ואביבה

לזכריה ולצביה במרום-הגולן

נולדה בת רשמה לילך

אחות לתומר ושגיית

מזל טוב

בתקולאות

(דבריו של רכז המשק בחג הביכורים)

חג הביכורים איננו חג של ביכורים בגבעת-חיים. אנו חיים במשק חקלאי שלעונותיו יש רצף על פני השנה כולה. אך בכל זאת הוא חג חקלאי נכבד ועם מסורת גם אצלנו. חג שמציין עונה חקלאית חשובה.

סיימנו לאסוף את פרי הפרוס: 2260 טון. הגענו השנה ליבולים גבוהים וגם מחירי הפרי לייצוא היו טובים. חבל רק שנפגענו על ידי פגעי הטבע. כמאתיים טון פרי שמוטי נפגעו בקרה והוולנסיה ניזוקה קשה בכרד.

לפני כחודשיים גמרנו לקטוף את יבול האבוקדו בכמות שיא של 150 טון וכעת אנו עוקבים בחקירה אחרי הפריחה והחניטה שיבטיחו את היבול לשנה הבאה. בשאר ענפי המטע אנו עדיין מחכים לביכורי היבול.

זרענו השנה 1600 דונם כותנה ו-180 ד' תירס ל"גח". הצמחים עולים יפה ואנו מקוים ליבול לים גבוהים. גם במטעים הנשירים צפויים לנו (לאחר החורף הקר) שנת שפע של הפוחים, אגסים, שזיפים וענבים.

בוורדים גמרנו את עונת הקטיף בעשירי במאי. קטפנו מיליון וחמשת אלפים פרח לייצוא. בענף זה לא שבענו נחת. לקראת השנה הבאה אנו עושים בו בוק בית ומקוים להישגים טובים יותר.

ענפי החקלאות הגדולים שלנו הם ענפי החי. לנו הרפת הגדולה במדינת ישראל: 460 חולבות. רפת דינמית שצועדת קדימה ובימים אלה התחילו בהכנות המעשיות לבניית מכון החליבה החדש שדובר בו כה רבות. בהודיה, ענף שבו הצלחנו לשפר הישגינו המקצועיים ובחקופה זו אנו משוקים מחזור באחוז תמותה נמוך, משקל גבוה ומחירים גבוהים.

בתעשייה צועד בראש "גח" שסיים את עונת פרי ההדר והגיע לסחיטה של 55,000 טון פרי ועל כך "כל הכבוד". מפעלנו השני "לימת" יוצא מחיתוליו וכל אותם הסיפורים ששמענו וחק-ות שחלינו בו אולי ייהפכו מחר למציאות.

ואחרונים: ענפי השירות - המסגריה, הבנייה, האינסטלציה, המוסך והחשמליה, שליוו אותנו לאורך כל הדרך ואת כל מה שעשינו, כמובן, בעזרתם עשינו. לכולם, לכולנו "כל הכבוד".

יצחק בדר

בתזכירות

ק ל י ט ה -

משפחת אשר (יוכבד ואריה) מבקשים להקלט אצלנו. אריה התחנך אצלנו והיה חבר מספר שנים. לאחר מכן עבר ל"אייל" ומשם למשק שיתופי "בני דרור" ובו שהה חמש שנים. יש להם שני ילדים: הבכור, בן 7, מיועד לכיתה ב', הצעיר בן 3 מיועד לגן או לגנון. המזכירות סיכמה להמליץ בפני האסיפה על קבלתם. מועד קבלתם תלוי בהתפנות מקום בבתי הילדים.

אחות שכירה למרפאה -

עם עזיבתה של נגבה ויציאתה הצפויה של מרגליה מן המרפאה לשה שבועות באמצע הקיץ מתברר שיהיה מחסור באחיות בקיץ. נעשו מאמצים על ידי המזכירות וגורמי הבריאות במשק לגייס למרפאה כוחות מקומיים שלא מועסקים בה כיום. המאמצים הללו לא נשאו פרי ולכן סוכם לחפש אחות שכירה לחקופת הקיץ. באוק-טובר צפוי שובן של שתי אחיות מחופשה - חנה גלעד וזיורה נג'ר בוזילי מגמר הלימודים.

סיכום חצי שנתי -

המזכירות קיימה דיון על הסיכומים החצי שנתיים של המשק. העובדה המרכזית היא עליית ההוצאות בגלל עליית המחירים. המחירים שאנו מקבלים עבור התוצרת שלנו אינם עולים באותה מידה ובאותו קצב של עליית המחירים בחוץ. הוצאות הקיום עברו במחצית השנה אח התוכנית ברבע מיליון לירות לערך. העלייה הזאת נזק-פת כולה לחובה עליית המחירים. רמת החיים הכללית לא עלתה.

המזכירות אינה מציעה עתה להכניס שינוי יים בתוכנית אבל אין ספק שהמצב הנוכחי אם יימשך יגיע לידי ביטוי בתוכנית המשק לשנה הבאה שתצטרך להיות יותר צנועה ביעדיה מן התוכנית של השנה.

השקעות יצרניות מחוץ לתוכנית -

לאחרונה בוצעו כמה השקעות יצרניות גדולות מחוץ לתוכנית המאושרת, לפי החלטת ועדת המשק. הפרוייקטים היו - קניית קטפת כותנה, בניית מתכן חדש, שינטוע נוסף בוורדים והג-דלת ההודיה והדיון הגיע למזכירות באיחור. סוכם כי כל השקעה יצרנית אשר מחוץ לתוכנית חייבת להגיע למזכירות לדיון ולאישור.

שבית ספר

המשך "במזכירות"

הדרכה למטפלות בגיל הרך -

הוועדה לגיל הרך פנתה למזכירות לאפשר הקמת חוג מטפלות במשק, שיודרך על ידי ד"ר פלד, פסיכולוג הקשור שנים רבות עם החינוך הקיבוצי ומסייע לו. הוצע שהוא יבוא ליום בשבוע וידריך את המטפלות שלנו. לאחר הפעלת החוג יפסיקו המטפלות לנסוע להשתלמויות קצרות. דבר זה יחסוך כ-80 ימי עבודה בשנה. מבחינה כספית יוטל על המשק עול נוסף. המזכירות סיכמה בחיוב בהתאם לתנאים שהוצגו על ידי וועדת הגיל הרך (רק שעה אחת תוקדש לחוג על חשבון העבודה). לאחר שלושה חודשים יבדקו המזכירות והוועדה לגיל הרך אם הנסיון הצליח.

פניה להעסקת אורי מור כמדריך מיכון באיזו

משרד החקלאות פנה אלינו בבקשה לשחרר את אורי מור לשנתיים על מנת שיעבוד מטעמם כמדריך מיכון באיזורנו. אורי העלה את העניין גם כפנייה מצידו.

המזכירות סיכמה בשלילה בגלל הנימוקים הבאים: א. אורי מחליף את עמית מ. שריכז את המוסך מספר שנים וחבע, בצדק, להחליפו לכמה שנים. ב. אורי גמר ללמוד לפני מספר חודשים והכרחי שיעבוד עתה במשק ולא יצא לעבודה חוץ ג. במידה ואורי כן יצא לעבודה חוץ הוא מיועד להיות מנהל באחזקה של מפעל "סיבן". ד. אורי וחוקים מלמלא את מיכסת הגיוס שלנו ב"גרנות" ו"סיבן" הוא מפעל חיוני ביותר עבורנו.

לידיעת החברים

לאחרונה נתרבות המקרים בהם מביאים חברים את קרוביהם ואורחיהם לקניות באספקה הקטנה. כן ישנם מקרים שקונים בכמויות גדולות עבור קרובים בחוץ. דבר זה גורם למשק הפסדים בגלל הצורך להחזיק מלאי גדול וזה מסיל גם עומס נוסף על העובדים באספקה. לכן פונה המזכירות לציבור ומסבירה שהאספקה הקטנה שלנו מיועדת לשרת את חברי המשק בלבד.

לקראת האסיפה הקרובה

בשבת הקרובה יעלה לדיון באסיפה נושא חתימת הלומדים וחנאי הלמידה. החברים מתבקשים לעיין ביומן מס. 999, בו הוגש חומר לעיון הציבור לקראת האסיפה הזאת.

לסיכום עונת הקטיף ב -

בבואי לסכם את עונת הקטיף שנסתיימה עתה רצינית אחת והיא - כיצד נמשיך בעתיד לבצע עבודה יעמדו לרשות המשק לביצוע עבודה זו. במספר ימי עבודה גדול, למעלה מ-5000 ימים, יותר שורה במשך ששה חודשים. עשינו בשנים האחרונות צעד רציני על מנת שנוכל להשיג ולקטוף "בעצמנו", ללא עבודה שכירה את כל הפרי - הצטיידנו ב"מכונות קטיף" א פ ר ו ן (מיכלסון). ואנו מפעילים במשך עונת הקטיף בפרדס עשר מכונות כאלה אשר בחלק מן הזמן עובדות בשתי משמרות (כל העונה בממוצע המכונה עובדת כאלף שעות וזה הרבה).

עומדת לפני שאלה את הקטיף - אלו כוחות עלינו לזכור שמדובר המתחלקים פחות או יותר שורה במשך ששה חודשים. עשינו בשנים האחרונות צעד רציני על מנת שנוכל להשיג ולקטוף "בעצמנו", ללא עבודה שכירה את כל הפרי - הצטיידנו ב"מכונות קטיף" א פ ר ו ן (מיכלסון). ואנו מפעילים במשך עונת הקטיף בפרדס עשר מכונות כאלה אשר בחלק מן הזמן עובדות בשתי משמרות (כל העונה בממוצע המכונה עובדת כאלף שעות וזה הרבה).

ובכל זאת המכונות אינן אוטומטיות ויש צורך באדם להפעילן. נכון שבעזרתן הצלחנו לחסוך בימי עבודה בקטיף וניתן לבצעו במספר קטן יחסית של עובדים. אבל גם מספר זה משנה לשנה קשה יותר להשיגו ולמעשה כל אותם העובדים כמעט כולם זמניים וכוחות לא מקומיים" כגון: שירות לאומי, מחנות עבודה, וחיילות ורק בחלקה נעשית העבודה על ידי ילדי המשק וחברים שגוייסו מענפים שונים למספר שעות בקטיף. ואם נחזור לאותם כוחות עבודה זמניים (מתנדבים וכו') יש לזכור שרק במידה קטנה ביותר, במידה שהולכת ומצטמצמת, השליטה על בואם ואירגונם של כוחות אלה בידינו. זהו גורם במידה רבה מזדמן ונשאלת השאלה האם אפשר שענף שקוטף למעלה מאלפיים ומאתיים טון פרי הדר יכול לבנות את "לוח העבודה בקטיף" על כוחות שהשליטה עליהם כמעט לא בידינו.

יש לזכור שלמרות המגמה הקיימת לאסוף פרי בשיטות מהירות יותר, כגון חלישה, וזה נהוג כבר באשכוליות, הרי שעדיין הדרך רחוקה עד להורדתו על ידי מכונה אוטומטית או קרוב לזה. וגם בעתיד הקרוב נצטרך לאישי את המכונות הקיימות בקוטפים. (או אולי תולשים גם ביתר הזנים). לדעתי המשק חייב להתארגן כך, שחלק מהקטיף ייעשה על ידי חברים, נראה לא שלא ניתן יהיה להגיע לכך מבלי לצמצם ענפים מסויימים במשק. לשאלה זאת יש אחיזה גם בשיקולים אחרים, כלל-משקיים.

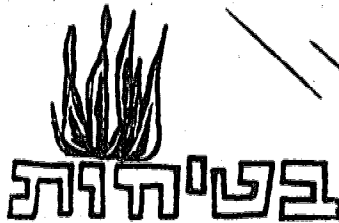
לשאלת עבודת הילדים בקטיף יש למצוא, לדעתי, הזדמנות ופורום מתאים לדון בה. למרות שמספר הילדים בגילים אלה הוא לפי שעה קטן והשאלה היא בשביל הפרדס כמעט שולית, הרי עולים בי הרהורים האם ובאיזו דרך יש להעסיק את הילדים בעבודות קטיף. מותר להודות בהזדמנות זו שאיננו מאושרים מהיחס וצורת העבודה של ילדינו בקטיף (וייתכן שבעבודות דומות לו בכלל). הילדים מגלים אי רצון בולט אפילו כאשר מדובר בהפעלת מכונת מיכלסון. קיימת הרגשה קשה שבתיחסותם לעבודה הקטיף בפרדס הם מתיחסים כאל "ענף זר" כאל פרנסה של מישהו אחר, ולעתים ניתן גם ביטוי לכך בפיהם. מלבד הנזק הנגרם לעצם ביצוע העבודה, נדמה לי שנגרם חיסכול ונזק חינוכי בכל מה שקרוי מוסר עבודה ויחס לענף במשק אצל ילדינו. וזהו למעשה נזק העיקרי. אינני אומר שעלינו לשחרר את הילדים מעבודות כאלה. אבל יש לבחון את השאלה ברצינות ולמצוא דרכים כיצד להביא את הילדים לידי הכרה שזהו חלק מפרנסתנו שלנו - שלהם. וליצור אצלם יחס ורצון אחר לעבודה הקטיף ומוטב בשאלה זאת לעסוק במשך עם גורמי החינוך שלנו וככל שנקדים בכך כן ייטב.

לסיכום ברצוני לציין את צוות החברים בפרדס אשר עמד בקשיי העונה שהיחה השנה ארוכה במיוחד ושהצליח לבצע את הקטיף למרות הקשיים בכוחות העבודה שהיו לכל אורך העונה.

גירא גור

פגיעה בהולכי רגל

בזמן האחרון היו שני מקרים של פגיעה בהולכי רגל על ידי כלי רכב - בשתי חברות המשק ולמזלנו שתי החברות יצאו מזה בשלום. אנו רוצים להבהיר כאן מה לא צריכים לעשות אחרי הפגיעה.

המקרה של חברה א': כשהוציאו אותה מחדר תיוון של בית החולים עם זעזוע מוח ועדיין מעורפלת מהזריקה שקיבלה, התנפלו עליה הנהג שפגע בה ועוד איש אחד, הקרו אותה ושיכנעו אותה לחתום על הנייר שהגישו לה. חברים, אנו מבקשים לא לחתום בשום אופן ובשום מקרה, אם אשמים או לא אשמים. וגם לא לחתום במקרה של תאונת דרכים בין שני כלירכב, אנו מבקשים גם לא לתת חשובה כלשהי לחוקרים שהם לא מוכאים על ידי מזכיר המשק או על ידי אחראי מטעם המשק - פרט לשרטר במדים - אבל לשרטר לא חייבים להודות אפילו אם אשמים. מותר למסור את השם והכתובת ולהסתפק בכך. נכון שבמצב כפי שהחברה א' היתה נחוצים רצון וכוח חזקים בשביל להתפטר משני נודניקים כאלה.

לחברה ב' במקרה אחר, הגיע פקיד מחברת הביטוח של האופנוע שפגע בה. והוא הגיע עד לדירתה במשק והצליח אמנם להוציא מהחברה את סיפור הפגיעה אבל, למזלנו, החברה לא חתמה. פקיד זה רצה להחתימה ולשלוח לה ש'ק על 250 לירות פיצויים אישיים וחשב שבזה נגמרו העניין. הוא כלל לא דיבר על תשלום בעד ימי עבודה שנאבדו ולא על סבל וכאבים ואולי נכות חס וחלילה.

אנו חוזרים ומדגישים: הנפגע מוסר רק את שמו וככתו ותו לא. לא איך זה קרה ולא מי אשם. והעיקר לא לחתום על שום נייר ריק או מלא בשום אופן.

מאיר וניג

וחרבוהי

לשמוע קונצרט של מוסיקה קאמרית. החקיים אצלנו לפני זה קונצרט כזה. של בית שרת (חדר הישיבות) והאולם התכנית כללה ממיטב הרפרטואר הקלאסי: אחת הרביעיות המוקדמות של בטהובן (אופוס 18 מס. 6) ואח החמישיה לקלרניט וכלי המיתר של ברהמס - אחת היצירות האחרונות שהוא חיבר. הביצוע על ידי רביעה כלי המיתר של צה'ל ומנגן הקלרניט - אלי ח'פ'ץ. אמנם, זה לא היה אוחו ביצוע מבריק של אמני הצמרת הבינלאומית, אותם אנחנו רגילים לשמוע על גבי תקליטים או בפסטיבלים אולם זכינו לביצוע טוב ההולם את היצירות הקשות, ביצוע יפה ומהנה, והיה בנגינת האמנים הצעירים דעננות, התלהבות ושמחת העשייה שלא פעם חסרה ב"ביצועי מופת". התרשמתי שכל הקהל נהנה מאד.

צילום

ערבמהנה

אחרי זמן רב זכינו שוב האמת היא שקשה להזכר מהי הוא נערך הפעם באולם הקטן החמלא כמעט עד אפס מקום. אחת הרביעיות המוקדמות של בטהובן (אופוס 18 מס. 6) ואח החמישיה לקלרניט וכלי המיתר של ברהמס - אחת היצירות האחרונות שהוא חיבר. הביצוע על ידי רביעה כלי המיתר של צה'ל ומנגן הקלרניט - אלי ח'פ'ץ. אמנם, זה לא היה אוחו ביצוע מבריק של אמני הצמרת הבינלאומית, אותם אנחנו רגילים לשמוע על גבי תקליטים או בפסטיבלים אולם זכינו לביצוע טוב ההולם את היצירות הקשות, ביצוע יפה ומהנה, והיה בנגינת האמנים הצעירים דעננות, התלהבות ושמחת העשייה שלא פעם חסרה ב"ביצועי מופת". התרשמתי שכל הקהל נהנה מאד.

הקונצרט הוכיח שיש אצלנו קהל המעוניין במוסיקה קאמרית. יש להמשיך בקונצרטים במסגרת כזו.

שאול

יחיה שדורי. נעמי המטפלת לעירייה: "בגינה במשפחה שלך יש פרח דגנית ופרח עיריה, נכון?" עיריה (5): "נכון ואנחנו קוראים לפרחים האחרים: סלי ויפתח (האחים שלה) בלשנות. אורלי רבי על הקולירבי: גם הוא מהמשפחה שלנו: השם שלו קולי ושם המשפחה רבי. מגבלה. המטפלת לאהוד: "קח את האפודה לארונות! אהוד (ארבע וחצי) מזדרז ומכניס את ידיו לכיסים: "אני לא יכול כי הידים שלי בכיסים."

חוש ריח. דליה (5) קיבלה נעליים חדשות. היא מסתכלת בהם ומריחה אותם ואומרת: "אני מריחה ריח של יצחק."

בלי אמיביצי. אורלי ק. החלבשה בבוקר ואיריס לא החלבשה. אורלי ק: "אני השגתי את איריס".

איריס (4): "אין פה בכלל הישגות, מי שמחלבש מחלבש, ומי שלא מחלבש לא מחלבש."

לאברהם בלאו

ברכות חמות

ליום הולדתו השבעים

ניצול שעות הפנאי של איש הקיבוץ

לפי מימצאי סקר על תרבות הפנאי של איש הקיבוץ נמצא, שמשקלן הכללי של פעילויות התרבותיות בסדר יומו של איש הקיבוץ, כפול ממשקלן בסדר יומו של הישראלי המצוי. חבר הקיבוץ מקדיש לפעילות הציבורית ולפעילויות התרבותיות שמחוץ לבית כשליש מזמנו הפנוי. יהודה ביין, מכפר מסריק, המנתח את מימצאי הסקר, מדגיש כי שתי פעילויות אלה, המצויות רק בשולי לוח העיסוקים של איש העיר, הן המאפיינות את ייחודה של החברה הקיבוצית.

הפעילות הציבורית שמחוץ לשעות העבודה מתבטאת בחברות במנגנון החברתי של הקיבוץ כ"וועדות" וכן בהשתתפות בפעילויות פוליטיות מחוץ לקיבוץ.

יותר ממחציתה של אוכלוסיית הקיבוץ מעורבת בפעילויות הציבוריות והתרבותיות שמחוץ לבית. רק הצפייה בטלוויזיה נפוצה יותר מחוץ לקיבוץ. 32% בלבד מקרב חברי הקיבוצים שנסקרו נוהגים לצפות בטלוויזיה. חבר הקיבוץ מקדיש לכך בממוצע כ-20 דקות ליממה, בעוד שהעירוני מקדיש לו בממוצע שעה ביום.

היציגו. מעטים הם עדיין חברי הקיבוצים המחזיקים בדירתם מקלט טלוויזיה פרטי. לעומת זאת, מציעים להם סידורי החיים בקיבוץ שפע של צורות בידור אחרות. הביקור בקולנוע כתופעה שבועית הוא נחלת 70% מהאוכלוסייה המבוגרת בקיבוץ. לעומת 26% מהאוכלוסייה הישראלית. חברים רבים רואים אף יותר מסרט אחד בשבוע. מעניין לציין כי שלישי מהחברים, בעיקר הצעירים, בגיל העשרים, מבקרים לפחות פעם בחודש בקולנוע מחוץ לקיבוץ.

גם בתיאטרון מרבים לבקר. 31% מחברי הקיבוצים רואים הצגה לפחות אחת לחודש, לעומת 15% באוכלוסייה הישראלית. ואילו הביקור בתערוכות או במוזיאונים אינו תופעה נפוצה בקרב חברי הקיבוצים. רק 11% מהם עושים זאת אחת לרבע שנה, לעומת 16 אחוז מן העירוניים, המבקרים בתערוכות אחת לחודש.

השוואת המדגם הארצי והמידגם הקיבוצי מלמדת, כי חבר הקיבוץ הממוצע קורא כמעט כפליים מעמיתו בעיר המקביל לו בהשכלה. קריאת הספרים כפעילות רצופה (לפחות ספר אחד בחודש) נפוצה במידגם הארצי בקרב 37% ואילו בין משתתפי המידגם הקיבוצי נמצאו 62%, אשר הקדישו בממוצע חמש שעות בשבוע לקריאה. כ-10% מחוסם הגדירו את הקריאה כתחביבם העיקרי, אשר לו הם מקדישים עשר עד חמש עשרה שעות מדי שבוע.

הסיפול בידי. אך איש הקיבוץ אינו מרבה בקריאת עיתונים מאשר עמיתו במידגם הארצי. שני המידגמים מאשרים כי הישראלי הוא קורא עיתונים מושבע. 86% במידגם הארצי ו-89 אחוז במידגם הקיבוצי קוראים עיתונות באורח קבוע.

7.2 שעות מיומו של איש הקיבוץ בממוצע מוקדשות לביילוי עם ילדיו. אנשי הקיבוץ, המרבים להקדיש זמן לילדיהם מעל למקובל אצל חבריהם לגיל ולהרכב משפחתי, העניקו עדיפות ראשונה לטיפול זה כתשובה על השאלה: מה היית עושה אילו נחננו לך שעות פנאי נוספות?

הישראלי המצוי, כפי שהוא מופיע במידגם הארצי, אינו נח פחות מחבר הקיבוץ.

חבר הקיבוץ, כאמור, מתגלה במידגם כרעב יותר לתרבות יוצרת ולעיסוקי פנאי מגוונים מאשר חברו העירוני. הוא חי במציאות תרבותית מגוונת ועשירה יותר מזו המזומנת לתולכי העיר.

שולמית טנא
(מתוך ידיעות אחרונות)

כסאות בית שרת.

לפי החלטת ועדת המס' יועמדו הכסאות המחקפלים של בית שרת לרשות מסיבות המאורגנות ע"י וועדת התרבות או וועדת החתונות והמתקיימות בחדר האוכל או ברחבה שלפני בית שרת.

***

מעתה מתבקשים החברים לפנות לערה אלדר, שמחליפה את תלמה כהן, בקשר להזמנת חדר לישיבות ולחוגים או בקשר לקבלת מפתח מבית שרת.

***

***

חאיה דואר הם פרטיים.

החברים מתבקשים לשים לב לכך שילדים לא יפתחו את חאיה דואר ולא יוציאו משם מכתבים (לשם הורדת הבולים).

לאחרונה קרו מקרים שמכתבים נמצאו זרוקים בחוץ טרם הגיעו לתעודתם. כדאי שהחברים יסבי-רו לילדיהם שתא דואר הנו לשימוש הבלעדי של האיש ששמו רשום עליו.

חבר